

4. Määräyksessä tulkitaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla perusoikeuskirjan vaikutuksia. Määräyksessä ei katsota, että se, että riidanalaisella toimella vaikutetaan suoraan perusoikeuskirjassa vahvistettuihin oikeuksiin, perustaa oikeuden nostaa kanne SEUT 263 artiklan neljännen kohdan nojalla, eikä siinä oteta huomioon, että nyt käsiteltävässä tapauksessa ei puututa unionin oikeuteen kohdistuvaa tuomioistuINVALVONTAA koskevaan toimivaltaan, koska Junquerasilta ei voida edellyttää, että hän riitauttaa kansallisella tasolla toimen, jolla edustajanpaikka, jota hän haluisi alkaa taas hoitamaan, todetaan vapautuneeksi. Määräyksessä on tämän vuoksi oikeudellinen virhe.
5. Määräyksessä sovelletaan oikeudellisesti virheellisellä tavalla unionin oikeuden tehokkuutta ja ensisijaisuutta koskevia periaatteita. Määräyksessä on tehty oikeudellinen virhe, kun siinä ei todeta, että riidanalainen toimi on päätös, jolla todella halutaan, että unionin tuomioistuimen 19.12.2019 asiassa C-502/19 antamalla tuomiolla ei ole mitään tehokasta vaikutusta, millä loukataan myös perusoikeuskirjan 47 artiklassa vahvistettua oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan oikeutena siihen, että tuomiot pannaan täytäntöön asianmukaisessa muodossa, joten Junquerasilla on oikeus nostaa kanne SEUT 263 artiklan neljännen kohdan nojalla.

(¹) Tuomio 15.12.2020, Junqueras i Vies v. parlamentti (T-24/20, EU:T:2020:601).

(²) Tuomio 19.12.2019, Junqueras Vies (C-502/19, EU:C:2019:1115).

**Valitus, jonka Covestro Deutschland AG on tehnyt 16.12.2021 unionin yleisen tuomioistuimen
(kolmas jaosto) asiassa T-745/18, Covestro Deutschland AG v. Euroopan komissio, 6.10.2021
antamasta tuomiosta**

(Asia C-790/21 P)

(2022/C 73/26)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Covestro Deutschland AG (edustajat: T. Hartmann, M. Kachel, D. Fouquet, Rechtsanwälte)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Saksan liittotasavalta

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

1. kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-745/18 6.10.2021 antaman tuomion ja kumoaa tukiohjelmasta SA.34045 (2013/c) (ex 2012/NN) 28.5.2018 tehdyn komission päätöksen (EU) 2019/56 (tiedoksiannettu numerolla C(2018) 3166) vuosien 21012 ja 2013 osalta
2. toissijaisesti kumoaa valituksenalaisen tuomion ja kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin ne koskevat valittajaa
3. toissijaisesti vaatimukseen 1 nähden kumoaa valituksenalaisen tuomion ja palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä ratkaisee uudelleen vaatimuksen riidanalaisen päätöksen kumoamisesta
4. toissijaisesti vaatimukseen 2 nähden kumoaa valituksenalaisen tuomion ja palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä ratkaisee uudelleen vaatimuksen riidanalaisen päätöksen kumoamisesta siltä osin kuin se koskee valittajaa
5. velvoittaa komission maksamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja tukeutuu valituksensa tueksi neljään valitusperusteeseen.

Ensimmäinen ja toinen valitusperuste: oikeuden tulla kuulluksi loukkaaminen ja perusteluvollisuuden laiminlyöminen

Kahdessa ensimmäisessä valitusperusteessaan valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut unionin oikeuden menettelysääntöjä, nimittäin loukannut valittajan oikeutta tulla kuulluksi ja laiminlyönyt perusteluvollisuuttaan. Näiden loukkaamisten vuoksi unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että kyse on SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta valtioneudesta.

Kahden ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisessä osassa valittaja arvostelee sitä, ettei unionin yleinen tuomioistuin ottanut huomioon sen lausumaa määrittäessään Saksan sähkön verkkomaksuja koskevan asetuksen (Stromnetzentgeltverordnung, StromNEV) 19 §:n 2 momentissa tarkoitetun lisän määrää, kun se arvioi valtion valvonnan olemassaoloa (valituksenalaisen tuomion 8 kohta).

Kahden ensimmäisen valitusperusteen toisessa osassa valittaja väittää, ettei unionin yleinen tuomioistuin ottanut huomioon sen lausumaa määrittäessään Saksan sähkön verkkomaksuja koskevan asetuksen (Stromnetzentgeltverordnung, StromNEV) 19 §:n 2 momentissa tarkoitetun lisän määrää (valituksenalaisen tuomion 12, 94, 103, 129, 135 ja 146 kohta).

Kahden ensimmäisen valitusperusteen kolmannessa osassa valittaja väittää, ettei unionin yleinen tuomioistuin ottanut huomioon sen lausumaa, jonka mukaan kaikkia tulonmenetyksiä ja kaikkia kustannuksia, jotka johtuvat verkkomaksuvapautusten myöntämisestä, ei ole korvattu (valituksenalaisen tuomion 130 ja 143 kohta).

Kahden ensimmäisen valitusperusteen neljännessä osassa valittaja väittää, ettei unionin yleinen tuomioistuin määrittäessään, onko valtion varoja käytetty, ottanut huomioon sen lausumaa, joka koskee liittovaltion verkkoviranomaisen (Bundesnetzagentur) 2011 tekemän päätöksen pätemättömyyttä, (valituksenalaisen tuomion 107 ja 125 kohta).

Kolmas valitusperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen

Kolmannessa valitusperusteessaan valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoo unionin aineellista oikeutta, kun se katsoo StromNEV:n 19 §:n 2 momentissa tarkoitetun lisän olevan SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea (valituksenalaisen tuomion 78–145 kohta).

Ensimmäiseksi valittaja väittää tältä osin, että unionin yleinen tuomioistuin soveltaa arvioinnissaan oikeudellisesti virheellisiä valtiontuki-oikeudellisia kriteereitä, kun se katsoo, että kyseessä oleva lisä muodostaa edun. Unionin yleinen tuomioistuin olettaa virheellisesti, että kyseessä on etu, eikä ota huomioon valikoivuuden puuttumista, joka johtuu asian luonteesta ja StromNEV:n rakenteesta.

Toiseksi valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin katsoo virheellisesti StromNEV:n 19 §:n 2 momentissa tarkoitetun lisän olevan valtion varoista maksettua tukea. Tältä osin unionin yleinen tuomioistuin käyttää epäasianmukaista vertailukohtaa arvioidessaan, ovatko varat valtion varoja, ja hyväksyy virheellisesti aiheutuneen, joka sen mukaan osoittaa varojen olevan valtion varoja.

Kolmanneksi valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin tekee oikeudellisen virheen katsoessaan StromNEV:n 19 §:n 2 momentissa tarkoitetun lisän varojen olevan valtion valvonnassa.

Neljäs valitusperuste: Syrjintäkiellon periaatteen loukkaaminen

Lopuksi valittaja väittää neljännessä valitusperusteessaan, että syrjintäkiellon periaatetta on loukattu, kun unionin yleinen tuomioistuin ensinnäkään ei totea lainvastaista syrjivää kohtelua vuoden 2013 StromNEV:n 32 §:n 7 momentissa tarkoitettuun siirtymäsäännökseen nähden, kun kyse on komission riidanalaisessa päätöksessä määräämästä tuen takaisinperinnästä, toiseksi erottelee peruskuormasähkön kuluttajia perusteettomasti toisistaan ja kolmanneksi kohtelee perusteettomasti samalla tavoin huippukuormitusaikojen ulkopuolisia kuluttajia ja peruskuormasähkön kuluttajia (valituksenalaisen tuomion 192–210 kohta).

**Valitus, jonka Bundesrepublik Deutschland on tehnyt 16.12.2021 unionin yleisen tuomioistuimen
(kolmas jaosto) asiassa T-745/18, Covestro Deutschland AG v. Euroopan komissio, 6.10.2021
antamasta tuomiosta**

(Asia C-791/21 P)

(2022/C 73/27)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Bundesrepublik Deutschland (asiamiehet: J. Möller ja R. Kanitz)

Muut osapuolet: Covestro Deutschland AG, Euroopan komissio